

Yetinmeyi Biliyor Muyuz

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 15 Nisan 2013

Zamanın insanda gözle görülür değişiklikler yaptığı aşikâr. Geçen yılların ardından, empati kurmak daha mümkün hale geliyor, dolayısıyla sahip olduklarımız, isteklerimiz başkalarıyla doğru orantılı bazen de ters yönde değişim gösteriyor.

Hayatın bize verdikleri ve bizden aldıkları her ne kadar insanı aptallaştırırsa da sonuçta hep bir hayat muhasebesi yapmak durumunda kalıyoruz. Aynı bir şirket bilançosu gibi her birimizin kazançları olduğu kadar belli kayıpları da var. Zaman zaman belli bir getirimiz varken çoğu zaman da inanılmaz kayıplar yaşıyoruz. Bu hem maddi hem de manevi boyutta.

İki farklı açıdan düşünebiliriz: Neye sahibiz, bu tamamen iyimser bir bakış açısı; diğer yandan oturup kayıplarımıza da ağlayabiliriz. Bardağın boş yarısını görmek çoğumuzun zaman zaman benimsediği bir bakış açısı, sonuçta nefsimizle, zaaflarımızla ve bitmek bilmeyen isteklerimizle insan olmanın her türlü şartına sahibiz. Aslında mutlu olmak hiç de zor değil; işin özeti ve mutluluğun tek şartı yetinmeyi bilip elimizdekilerle yetinip şükretmek. Sahip olduklarımızla yetinmeyi öğrendiğimiz takdirde bizden mutlusu yok. Çünkü ihtiyaçlar ve istekler sonsuz. Neye, ne ölçüde, hangi şartlar altında tam anlamıyla sahip olabiliriz ki... Bu, hem fiziksen, hem bilimsel açıdan hem de dini boyuttan mümkün değil. Diyelim ki isteklerimiz o an tamamen karşılandı, peki başka ihtiraslarımız olmayacak mı? Buna istinaden psikolojik olarak da çöküntüye uğramamız oldukça muhtemel. Oysa elimizdekilerle yetinmeyi öğrendiğimiz zaman azın karar çoğun zarar olduğunu öyle iyi anlayacağız ki...

İşin manevi boyutuna bakarsak; bizden üstün olanları değil de daha alt seviyede olanları temel alarak mutlu olabileceğimiz de su götürmez bir gerçek ve mutluluk kaçınılmaz. Üstüne üstük bunu öğrenip pratiğe geçirdiğimizde paylaşmanın keyfini de rahatça tadabiliriz.

Eğer paylaşacak fazla maddi imkânlarla sahip değilsek, kişisel gayretlerimizle insanlık ve insanlar adına yapacağımız paylaşımlar de hem bizi hem de karşı tarafı oldukça rahatlatıp mutlu edecektir. Belki bir tebessüm, bir selam, hoş bir sohbet hem kişisel gelişimimizi pekiştirecek hem de iletişimde olduğumuz diğer insanların hayatlarına artı getirecektir.

Sonuçta "hayat" denen yolculukta yalnız değiliz. Bazen uzun bazen kısa diye addettiğimiz bu "hayat" denen yol, ancak yetinmeyi bilmekle, paylaşmayı öğrenmekle daha katlanır bir hale gelecektir.

Çevremizi dikenli teller yerine güzel çiçeklerle süsleyebiliriz. Yetinme duygusu ve her bir paylaşım dünyayı daha yaşanabilir bir hale getirecektir. Bazen ufak detaylar ve fark etmediğimiz ayrıntılar resmin bütününe bize daha net görünür kılacak ve daha güzel gösterecektir. Yetinmeyi bilmek ve paylaşmak asla zor değil, yeter ki isteyip deneyelim ve hayata geçirelim.